

ВІСТІ

КРАСНОГРАДЩИНИ

Газета виходить із 22 березня 1919 року

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Медіапростір «Вісті Красноградщини»

П'ятниця,
10 березня
2023 року
№ 10
(14864)

Рекомендована ціна —
10,00 грн

Щоб ваша
дитина
не потрапила
в зону ризику

2 с.

Вистояли —
переможемо

Благодійний захід під
таким гаслом відбувся
в Кегичівці

4 с.

Маємо ким
пишатися і на
кого рівнятися

У медичному коледжі
підтримують випускників,
що нині боронять
Україну

6 с.

Готуються
до весняного
засіву

Аграрії планують навесні засіяти
площі, які не вдалося зайняти
восени озимими культурами,
зокрема й через несприятливі
погодні умови. І зниження цін
на міндобрива може позитивно
вплинути.

Про це повідомив перший за-
ступник міністра аграрної політики
та продовольства України Тарас
Висоцький, інформує пресслужба
Мінагрополітики.

«Наразі ми спостерігаємо зни-
ження міжнародних цін на міне-
ральні добрива. Це той чинник,
який має допомогти нам весною
надолужити площі, які не були
засіяні восени. Маємо вийти як
мінімум на обсяги 2022 року», —
сказав посадовець.

Залишається складною ситуа-
ція на Харківщині та Херсонщині.
Там заміновано понад 1 млн га
території.

«Її можна розділити на два
типи. Перший — там, де була лінія
фронту, це 80-90 відсотків заміно-
ваних площ. Другий — у тилу, там
менший відсоток. Щодо останніх,
то є план все ж встигнути засіяти.
А ті 200-300 тис. га, які були на лінії
зіткнення, на жаль, цього року ще
не вдасться ввести в обіг», — за-
уважив Тарас Висоцький.

Крім того, перший заступник
Міністра наголосив, що зараз
одним із ключових завдань Мін-
агрополітики є відпрацювання
механізму бронювання працівників
агросектору.

«Ми розуміємо, що фахові
працівники агросектору в більшо-
сті випадків також дуже цінні для
Збройних сил України. Нам потріб-
но буде знайти складний, але все
ж компроміс, між продовженням
діяльності аграріїв та підтримкою
ЗСУ», — резюмував посадовець.

За матеріалами інтернет-видань

За покликом серця

Минув рік відтоді, як Олександр Середенко і Наталія Бабаєва виготовляють одяг та амуніцію для військових

До повномасштабного вторгнення росії в Україну подружжя мешкало на Північній Салтівці у Харкові. Наталія займалася нормуванням праці на приватному підприємстві. Тоді вона й гадки не мала, що колись стане кравчиною. А чоловік організував швейну справу й успішно займався власним бізнесом. У Сашка гарно шила матуся і хлопцеві допомагав їй ще зі школи. Згодом закінчив інститут моди і дизайну, опанував фах конструктора-модельєра одягу. Все було добре. Якби не 24 лютого...

— Я пам'ятаю той ранок, — згадує пані Наталія. — 5:04. Збираюся на роботу. Раптом лунають страшні вибухи. Небо світиться і все навкруги літає. Окружна дорога — у загравах.

Спочатку ховалися в підвалі. Потім із сусідами перебралися в тамбур. А коли через кілька днів прилетіло зовсім поруч, вирішили негайно виїздити. У Красноград запросила Анна Свириденко. На той час вона з місцевими жінками вже організували швейний цех при ГО «Волонтерська ліга». З перших днів російської агресії ця громадська організація у своїх лавах об'єднала чимало жителів міста та вимушених переселенців. Усі, хто хотіли бути корисними загальній справі боронити свою державу від ворога, щодня збиралися у будівлі публічної бібліотеки. Кожен знаходив собі заняття, наприклад кравчині.

Містанки приходили самі зі своїми машинками. Власними силами відшивали військову амуніцію та одяг.

Олександр і Наталія відразу долучилися до роботи. Жінка зауважує, що взагалі не вміла шити. Однак бажання допомогти одягнути бійців переважило невміння. Тож вона терпляче виконувала все, що їй казали. І це незважаючи на важку недугу, котру недавно поборолала. Опанувати швейну справу дружині допомагав Олександр. Тепер Наталія вже самостійно працює за машинкою. І займатиметься цим доти, доки буде потрібно.

На перших порах був великий дефіцит матеріалів, пояснюють волонтери. Небайдужі красноградці принесли джинси, намети. Майстри усе це поролі, робили потрібні викрійки й шили з цього необхідні речі. Бага-

то допомагали вимушеним переселенцям. Виготовляли для них постільну білизну, напірники для подушок. Аби мати тканину, відшивали екосумки, виручали кошти і закуповували матеріал. Так і працювали. Перші місяці — без вихідних. Здавалося, це безперервний процес. Для вояків виготовляли так-

ремонтують у нас військовий одяг. Вони вже добре знають нашу роботу і довіряють нам, — говорить Олександр.

Волонтери досі задовольняють потреби захисників на передовій. Щоправда, кажуть тепер їм простіше, бо військові більш-менш забезпечені. Віднедавна у швейників навіть вихідні з'явилися. У

Коментар Дар'ї Волобуєвої, керівниці «Волонтерської ліги»:

— Від початку агресії швейний цех виготовив понад 6 тисяч одиниць військового одягу та амуніції. Зокрема, розвантажено чотирьох видів, сумки скидання, чохла на шоломи, підсумки для РПС, гранат, турнікетів, аптечок, а також балаклави, синьо-жовті стяги, пов'язки на руки, постільну білизну.

тичні пояси, підсумки (сумка невеликого розміру, яку носять на пояському ремені або на розвантажувальному спорядженні — прим. авт.), нашолюмки, розвантажено тощо. Спочатку пошиті вироби рахували, а потім збилися з ліку.

— Ми забезпечуємо необхідними речами усіх, хто цього потребує. У нас є координатор. Він дізнається про потреби військових і формує замовлення. Нерідко звертаються і самі хлопці. Буває, ті, що приходять у короткотривалу відпустку, або ті, що перебувають на лікуванні,

суботу та неділю подружжя відпочиває. Однак повертатися додому ще не збираються, бо там небезпечно.

Тож поки що Олександр вправно кроїть маскувальну тканину, а Наталія невтомно шиє розвантажено. Спостерігаєш за ними і розумієш, що насправді нічого неможливого немає. І навчитися можна будь-чого. Тільки потрібно вірити, що твій вклад у загальну працю принесе комусь добро. Головне — робити це за покликом серця, як-от Наталія та Олександр.

Світлана КАСЬЯНОВА
Фото автора

